

Kinder Torah

Vizos Habracha

בס"ד

A Small Family Gathering

"Kinderlach, please come gather together in the Succah. We want to say farewell to our beloved Succah before the end of the *chag*."

"Abba, if today is the last day of Succos, then tomorrow is not Succos. Why is tomorrow called Shemini Atzeres – the eighth day? It sounds like it is a continuation – the eight day of Succos."

"That is a very astute question, Chaim. Shemini Atzeres is actually a completely separate holiday. When I make Kiddush tonight, I will b'ezras Hashem, say the *beracha shehecheyanu*. This *beracha* is only said on something new; therefore we see that Shemini Atzeres is a new holiday." "Can you please explain the purpose of this holiday to us, Abba? Also, what is the connection between the holiness of the day, which is mentioned in the Torah, and the custom to finish reading the Sefer Torah, which originated in the time of the Gaonim?"

"Your scholarly questions reflect a real desire to understand the depth of this *chag*, Avi. Rav Chaim Friedlander has a fascinating explanation of this very special day. It will answer all of your questions." "We can hardly wait, Abba."

"Rashi's commentary on the Chumash (Bamidbar 29:35) states, 'Stay with Me a little longer.' We have come close to our Father in Heaven for the months of Elul and Tishrei. We have gained immeasurably from this intimate relationship. Now the last *chag* is coming to a close. Hashem expresses His affection, 'It is difficult for Me to part with you. Stay one more day.' This request is compared to a King making a big feast for all of his servants. The last day he says to his most beloved subject, 'Make a small private meal so that I can enjoy your company.'"

"Abba, how does a small private meal make it easier to part ways? And how does it show the King's love more than a big feast?"

"Excellent question, Shoshie. Let us compare the big feast to a wedding. The *baalei-simcha*, the parents of the *chosson* and *kallah*, invite all of their friends and family to a huge *seudah*. One of the purposes is to strengthen their connections with the friends and distant relatives. Contrast this with the small *seudas sheva berachos*. This is very often just for close family members. They do not need a big fancy meal to strengthen the love between them. They are already beloved, and get together to share the warmth of their relationship. Similarly, it is the intimacy of the small *seudah* of Shemini Atzeres that celebrates the great love between Hashem and His chosen nation."

"Wow, Abba. I never realized that Shemini Atzeres was such a special day. However, does this small *seudas preida* (meal of separation) really ease the sorrow of parting ways after so much time together? And what is the connection to finishing the Torah?"

"Leah, the answers to both of your questions is one. What forges that close intimate connection that we have with our Creator? The Torah. We say this every night in the evening prayers. 'With an eternal love You have loved the House of Israel. (Therefore) Torah and commandments, decrees and judgments You have taught us.' The Torah is the purpose of our life; it is the source of our connection to Hashem. He revealed His will to us, and therefore He delights (so to speak) in our learning and fulfilling it. Speaking and understanding the holy words of the Torah has a direct powerful influence from the Almighty onto our *neshamos* (souls). Therefore, the connection between Shemini Atzeres and finishing the Torah is clear. By finishing the Torah with great celebration and *simcha*, we demonstrate our immense love for Hashem by rejoicing with the very thing that brings us close to Him. It is clear that the *seudah* of Shemini Atzeres is not a *seudas preida* at all! Our Sages say, 'Yisrael, vi'Oraysa, vi'Kudshu Breech Hu, *chad hu* – Klal Yisrael, the Torah, and The Holy One, Blessed be He, are One!' We cling to Hashem by learning His Torah! We finish it, and commit to learning it anew with a deeper understanding. This will forge a deeper connection between us and our Father in Heaven."

"Your scholarly questions reflect a real desire to understand the depth of this *chag*, Avi. Rav Chaim Friedlander has a fascinating explanation of this very special day. It will answer all of your questions." "We can hardly wait, Abba."

*Kinderlach . . .
What a special day! Shemini Atzeres is the day when we gather everything that we have gained since Rosh Chodesh Elul, rejoice over it with the Torah, and use it to propel us into a revitalized, closer relationship with Hashem in the new year. See how much we can accomplish in this day! See how happy this day is! See how this day is full of a deep love between us and Hashem! Enjoy Shemini Atzeres, kinderlach. Enjoy your closeness to HaKadosh Boruch Hu.*

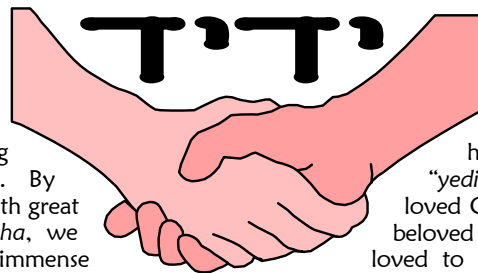
Yedid Hashem

"To Binyamin he (Moshe Rabbeinu) said, 'Yedid Hashem...'" (Devarim 33:12). What is this blessing of Yedid Hashem that the tribe of Binyamin received? The spelling of the word "yedid", *yud-daled-yud-daled*, reveals its meaning. The word "yad" (hand) is spelled *yud-daled*. "Yedid" is the word "hand" repeated twice. A handshake, one hand clasping the other, is a sign of closeness between two people. Hand clasping hand; that is the symbol of the closeness to Hashem that Binyamin was blessed with.

The Sifrei expounds on this idea. Binyamin was dear to Hashem. We see that he was called *yedid*. The King has many people that He cherishes, however the *yedid* is the most beloved of all. There are six who are called *yedidim*...Yisrael are called *yedidim*. We, the Jewish people, have this special status of being beloved to Hashem.

Does this sound familiar? It should. The month of Elul is spelled *aleph-lamed-vuv-lamed*. Those letters form an acronym of the words of the verse, "Ani li'dodi v'dodi li" [I am my Beloved's, and my Beloved is mine] (Shir HaShirim 6:3). The word "dodi" has the same root as "yedid" - beloved. Our Beloved One is Hashem. We are beloved to Him, and He is Beloved to us. This has been the theme of our Avodas Hashem since the beginning of the month of Elul. We are His *yedidim*; therefore, we have the opportunity to become very close to Him. The door is open. We only need to walk in. He will receive us with open arms. For every small step that we take closer to Hashem, He takes giant steps closer to us. For we are limited physical beings, and our steps are small. He is the Almighty, who has unlimited power to give. We have worked on becoming closer to Hashem through *teshuva*, *tefillah*, *mitzvos*, and celebration of the Holy Days, our appointed times with Him. These are not merely external actions, but ways to bring Hashem deep into our hearts. That is the true avodah.

*Kinderlach . . .
Today is the last day - Shemini Atzeres. Today is the culmination of our special time with Hashem, which began on Rosh Chodesh Elul. Today we dance, sing, and rejoice with the Torah, Hashem's most precious gift to His most precious people. Today is our final chance to show our yedidus. The matter is identified by its ending. How will you "sign off" the Yemai Ratzon? Kinderlach, show Hashem how much you love Him, how you cannot bear to part with Him. End on a strong note today, and take the inspiration with you into the winter months ahead.*

והגדת לבנר

פרשת וזאת הברכה

אמרו 'ישראל ואורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא!' (ישראל והתורה והקדוש ברוך הוא – אחד הם!) אנו דבקים בה' באמצעות לימוד תורתנו. אנו מסיימים את התורה, ומתחייבים ללמוד אותה שוב מחדש, בהבנה עמוקה יותר. דבר זה יביא לקשר עוד יותר עמוק בינינו לבין אבינו שבשמיים.

ילדים יקרים...

איזה יום מיוחד! שמיני עצרת הוא היום שבו אנו מקבצים את כל מה שהשגנו מאז ראש חודש אלול, שמחים על הישגים אלה עם התורה, ומשתמשים בהם כדי לקדם אותנו ליחסים מחודשים וקרובים עוד יותר עם ה' בשנה החדשה שזה עתה התחילה. ראו כמה ניתן להשיג ביום זה! ראו איזה יום שמח הוא! ראו כיצד יום זה מלא באהבה עמוקה בינינו לבין ה'! הבה נהנה משמיני עצרת, ילדים יקרים. הבה נהנה מקרבתנו לקדוש ברוך הוא!

ידיד ה'

"לבנימין אמר 'ידיד ה'...' (דברים ל"ג, י"ב). מהי הברכה הזאת שקיבל בנימין – ידיד ה'? המילה עצמה מעידה על משמעותה: יד-יד. לחיצת יד בין שני אנשים היא סמל לקירבה בין שני אנשים – והיא הסמל לקירבה של בנימין לה'.

הספרי מפתח רעיון זה. "חביב בנימין שנקרא ידידי למקום שהרבה אוהבים (למלך) וחביב מכולם ידידי. שישה נקראו ידידים... ישראל נקראו ידידים." לנו, לעם ישראל, יש מעמד מיוחד זה של היותנו חביבים למקום (לה').

האם כל זה נשמע לכם מוכר? הוא צריך להיות מוכר. "אלול" הוא ראשי תיבות של "אני לדודי ודודי לי" (שיר השירים ו', ג'). "ל'דודי" אותו השורש כמו "ידיד" – אוהב. ה' הוא אוהבנו. אנו אוהביו והוא אוהבנו. זהו הרעיון שבבסיס עבודת ה' שלנו בחודש אלול. אנו ידידו, ולכן יש לנו האפשרות להתקרב אליו. הדלת פתוחה, וכל שעלינו לעשות הוא להיכנס, והוא יקבלנו בזרועות פתוחות. כנגד כל צעד קטן שאנו עושים כדי להתקרב אליו, הוא עושה צעדי ענק כדי להתקרב אלינו. אנו יצורים גשמיים, מוגבלים, ולכן צעדינו הם קטנים. הוא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, ויש לו יכולת בלתי מוגבלת לתת. עבדנו קשה כדי להתקרב אליו באמצעות תשובה, תפילה, מצוות וקיום החגים והמועדים. אלה אינם רק פעולות חיצוניות, אלא דרכים להחדיר את הקב"ה עמוק אל תוך ליבותינו. זוהי עבודת ה' האמיתית.

ילדים יקרים...

היום הוא היום האחרון – שמיני עצרת. היום הוא השיא של התקופה המיוחדת הזו של קירבה לה', תקופה שהחלה בראש חודש אלול. היום אנו רוקדים, שרים ושמחים בתורה, המתנה היקרה ביותר שה' היה יכול לתת לעמו היקר לו כל כך. זוהי ההזדמנות האחרונה להראות לה' את הידידות שאנו חשים כלפיו. כל דבר נקרא על שם סופו. כיצד תסיימו את ימי הרצון, ילדים יקרים? הראו לה' כמה אתם אוהבים אותו, כמה אינכם רוצים להיפרד ממנו. סיימו את התקופה הזאת בשיא של קירבה לה', וקחו עמכם את ההשראה של הימים האלה לחודשי החורף הבאים עלינו לטובה.

סעודה משפחתית

"ילדים, התאספו בבקשה בסוכה. אנו רוצים להיפרד מסוכתנו האהובה, לפני סוף החג."

"אבא, אם היום הוא היום האחרון של סוכות, אז מחר כבר לא סוכות. מדוע, אם כך, מכונה החג של מחר **שמיני** עצרת – כאילו שהוא באמת היום השמיני של חג הסוכות?"

"זו שאלה המראה את כושר האבחנה שלך, חיים. יום שמיני עצרת הוא בעצם חג נפרד לגמרי. כאשר בעז"ה אקדש הערב, אברך ברכת 'שהחיינו'. ברכה זו נאמרת רק על דבר חדש, ומכאן אנו רואים ששמיני עצרת הוא חג חדש ונפרד."

"אולי תסביר לנו את מטרת החג הזה, אבא? וגם – מה הקשר בין קדושת היום, הנזכרת בתורה, לבין המנהג לסיים את קריאת התורה, מנהג שהתחדש בתקופת הגאונים?"

"משאלותיך אני רואה שאתה רוצה באמת להבין את עומק החג הזה, אברימי. לרב חיים פרידלנדר יש הסבר מעניין ביותר ליום מיוחד זה, הסבר שיענה על כל שאלותיכם."

"אנחנו מצפים בקוצר רוח לשמוע אותו!"

"בפירושו של רש"י לחומש (במדבר כ"ט, ל"ו)

נאמר שה' (כביכול) אומר בסוף חג הסוכות: 'התעכבו לי מעט עוד'. התקרבנו לאבינו שבשמיים במשך אלול ותשרי, וקיבלנו הרבה מאוד ממערכת היחסים הקרובה הזו. כעת מגיע החג האחרון לסיום, וה' מבטא את אהבתו אלינו: 'קשה עלי פרידתכם'. משל למלך שעשה סעודה גדולה לכל משרתיו. וביום האחרון הוא אומר לאהוביו: 'עשו לי סעודה קטנה כדי שאהנה מכם.'"

"אבא, כיצד מקילה סעודה קטנה ופרטית על הפרידה? וכיצד היא מבטאת את אהבתו של המלך יותר מסעודה גדולה?"

"שאלה מצוינת, שושי. במקום לדבר על סעודה גדולה, הבה נדבר על חתונה. בעלי השמחה, הורי החתן והכלה, מזמינים את כל קרוביהם ומכריהם לסעודת-ענק. אחת המטרות בסעודה זו היא לחזק את קשריהם עם ידידיהם ועם קרוביהם הרחוקים. ועכשיו, נשווה זאת לסעודת שבע ברכות, שהיא סעודה מצומצמת – לפעמים רק למשפחה הקרובה. אין הם זקוקים לסעודה מפוארת כדי לחזק את האהבה שביניהם. הם כבר

אוהבים ואהובים, והם מתאספים יחד כדי ליהנות מחברת אוהביהם. בדומה לכך, דווקא הסעודה המצומצמת של שמיני עצרת מבטאת את האהבה הגדולה שבין ה' לבין עמו הנבחר."

"לא ידעתי ששמיני עצרת הוא יום מיוחד כל כך. אך האם סעודת פרידה זו באמת ממעיטה את הצער של הפרידה אחרי בילוי כה

הרבה זמן ביחד? ומה הקשר בינה לבין סיום התורה?"

"לאה, התשובה לשתי שאלותיך היא אחת. מה מחזק את הקשר הקרוב שיש לנו עם בוראנו? התורה. בכל ערב, בתפילת מעריב, אנו אומרים 'אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. (ולכן) תורה ומצוות, חוקים ומשפטים אותנו לימדת'. התורה היא תכלית חיינו; היא מקור ההתקשרות שלנו עם ה'. הוא גילה לנו את רצונו, ולפיכך הוא (כביכול) נהנה כשאנו לומדים את התורה ומקיימים אותה. דיבור בדברי תורה והבנתה מביאה להשפעה מהקב"ה על נשמותינו. כעת הקשר בין שמיני עצרת לשמחת תורה ברור: בסיימו את קריאת התורה בשמחה ובשירה, אנו מבטאים את אהבתנו הגדולה לה'; ועוד, אנו שמחים בדבר שמקרב אותנו אליו. ברור שסעודת שמיני עצרת איננה סעודת פרידה כלל וכלל! חז"ל